

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ANDES ZIJN ANDERS

Toneelspel in twee bedrijven

1880

door

BENNY BAUDEWYNS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1991

(N° 1925)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 12 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk Depot D/1991/220/40
ISBN 90-385-0108-0

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Benny Baudewijns

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VOORWOORD

'De Andes zijn anders' zou ik willen bestempelen als een toneelstuk. Niets meer, niets minder. Geen komedie, geen drama, geen een-lach-en-een-traan-geval.

Een vriend van me noemde het stuk een 'tranche de vie'. Ik denk dat deze benaming de lading het meeste dekt: een stukje leven van bij ons, zonder er daarom een soap-opera van te maken.

Het gaat over gewone mensen, herkenbare mensen en al hun problemen om al dan niet samen te leven. Een oplossing wordt niet gegeven, is ook niet te geven. Op het einde schieten de personages in een felle lach: zij merken dat hun problemen niet kunnen opgelost worden. Al hun inspanningen en moeilijke momenten zijn voor niets geweest.

Het decor vormt het grote probleem. Het stuk speelt zich namelijk af op veertien verschillende lokaties. Onmogelijk om deze volledig uit te bouwen op een podium. De tekening laat u mijn oplossing zien: alle lokaties zijn juist door de typerende meubels aangegeven, waarbij alle plaatsen gewoon door mekaar lopen. Deuren werden niet aangegeven en ook niet gespeeld. Steeds wordt de kortste weg genomen om van de ene lokatie naar de andere te gaan, zonder rekening te houden met een vaste plaats voor in- en uitgangen.

Het spreekt vanzelf dat deze opstelling zeker niet bindend is. Alles mag gerust omgegooid worden, al naargelang de mogelijkheden van de zaal. In de tekst staan trouwens nooit precieze verplaatsingen aangegeven.

Dames en heren regisseurs, laat uw inspiratie haar werk doen !

Benny Baudewyns

PERSONAGES

- Marcel : glazenwasser van middelbare leeftijd, zeer introverte figuur, denkt over het leven niet te veel na. Kan heel moeilijk zijn gevoelens onder woorden brengen. Zeer jaloerse natuur.
- Paul : Vrijgezel, houdt van het leven, probeert er dan ook goed van te profiteren. Een beetje een dromer, maar zeer oprecht en eerlijk.
- Yvonne : Huisvrouw, echtgenote van Marcel. Een kalm maar intelligent wezen. Houdt oprecht van Marcel en kan in het begin de jaloersheid van Marcel nog wel verdragen, tot ze Paul ontmoet.
- Albert : cafébaas, handelt ook wat in gestolen goed.
- Suzy : cafébazin, op het eerste zicht een losbol, maar ze weet heel goed tot waar de mannen mogen gaan.
- Leen : Vriendinnetje van Paul. Een gescheiden moeder die redelijk goed door het moeilijke leven geraakt.
- Christine : Vriendinnetje van Paul. Een babbelziek mens.
- Slotenmaker
- Ronny : Vriend van Paul. Een plezante.
- Man : Directeur van schoonmaakbedrijf. Gene gemakkelijke.
- Vrouw : Interviewster van een plaatsingsbureau.
- Ober : In restaurant.

(5 dames - 7 heren)

DEEL 1Inleiding

In beide kamers gebeurt hetzelfde. Alleen zijn er in de linkse kamer Marcel en Yvonne, in de rechtse alleen Paul.

De wekker loopt af. Yvonne in de ene kamer en Paul in de andere kamer moeizaam uit hun bed. Marcel beweegt niet.

Yvonne naar voren, de keuken. Paul idem in zijn kamer. Aangezien de twee aanrechten tegen mekaar staan, staan Yvonne en Paul tegenover mekaar. Er hangt een spiegel. Beiden kijken in de spiegel, waarbij hun aangezichten kort bij mekaar komen.

Beiden zetten koffie en zetten 1 kop op de keukentafel klaar. De koffie is klaar. Yvonne gaat naar het bed en maakt Marcel wakker. Deze knort.

SCENE 1

YVONNE : Marcel, wakker worden. De koffie is klaar.

PAUL : (Heeft zichzelf ingeschonken. Staat nog naast de tafel) Paul, wakker worden. De koffie is klaar. (Zet koffiepote weg en gaat aan tafel zitten, slurpt koffie.)

MARCEL : (Is knorrend aan tafel gaan zitten. Yvonne staat gapend naast hem) Wat is er op mijn boterhammen ?

YVONNE : Er is nog hesp in de frigo en nog een beetje Hollandse kaas.

MARCEL : Plak mij maar twee boterhammen met hesp en twee met kaas. Mayonaise op de h esp. en mosterd op de kaas.

YVONNE : (Gaat naar frigo, haalt er alles uit en gaat aan tafel zitten smeren.)

MARCEL : En waarom drinkt ge geen koffie ?

YVONNE : Ge weet toch dat ik nog wat terug in bed kruip. Als ik nu al koffie drink, kan ik niet meer slapen.

MARCEL : (Staat recht, neemt een kop op het aanrecht, zet die voor haar. Schenkt koffie in. Gaat zitten.)

YVONNE : (Bekijkt Marcel eens, drinkt van de koffie. Smeert verder.)

MARCEL : Doe dat vet van die hesp.

YVONNE : (Doet het. De boterhammen zijn klaar. Neemt een rugzak, die aan de kapstok hangt en komt er mee naar tafel. Wil de boterhammen erin doen.)

MARCEL : (Neemt rugzak uit haar handen en kijkt erin) Zitten al mijn affaires erin ?

YVONNE : Ja.

MARCEL : (Neemt het pak boterhammen en stopt het in de rugzak.)

YVONNE : (Staat recht, geeft hem een vluchtige zoen en wil naar bed teruggaan.)

MARCEL : Ge weet dat ik niet graag heb dat ge terug naar bed gaat. Als ge het dan toch doet, zijt dan alstublieft zo eerlijk van het te doen als ik weg ben. Ja ?

YVONNE : Ja.

MARCEL : (Staat op, doet jas aan die aan kapstok hing en geeft haar een vluchtige zoen.) Tot vanavond.

YVONNE : Tot vanavond. Zeg, gaat ge straks eens naar dat reisburo voor die brochure over Venetië ?

MARCEL : We gaan naar Spanje. (weg)

YVONNE : (Laat zich op stoel zakken. Zucht.) We zijn al vier keer naar Spanje geweest.

MUZIEK

SCENE 2

(Paul heeft zijn ontbijt beëindigd. Heeft zijn kop weggezet, zich klaargemaakt. Gelijkzeitig met Marcel verlaat hij het huis. Ze klauteren elk langs hun kant op de stelling. Hier maken ze kennis met elkaar.)

MARCEL : Weeral een nieuw gezicht. Hoelang werkt gij al bij ons ?

PAUL : 't Is mijn eerste dag.

MARCEL : Ja, hier op deze chantier. Maar hoelang werkt gij al bij ons ?

PAUL : Als ik u nu zeg dat het mijn eerste dag is.

MARCEL : Uw ganse eerste dag ?

PAUL : Ik spreek toch Vlaams ?

MARCEL : Dat ook nog. Nen bleu.

PAUL : Ooit was het voor u toch ook eens de eerste dag ?

MARCEL : 't Is al goed hé ! Hebt ge uw materiaal ?

PAUL : (Haalt materiaal uit zijn rugzak) Ja, een spons, een leer [zeemvel] en een wisser, wat is daar nu aan ?

MARCEL : Hebt ge daarvoor getekend ?

PAUL : Hé ?

MARCEL : Als ze u dat gegeven hebben ! Hebt ge getekend voor ontvangst ?

PAUL : Alstublieft, zeg.

MARCEL : Kunt ge ni schrijven, misschien ?

PAUL : Maar voor een spons en een leer ?

MARCEL : En als ge uw spons laat vallen ? Gij denkt zeker dat ik dat spel vijftien verdiepingen naar beneden ga laten zakken om uw sponske op te rapen ? Daarbij, tegen dat ge daar zijt is ze toch al lang gepikt.

PAUL : Ah ja, al voor gehad ?

MARCEL : Moet er niet mee lachen. Dat wordt allemaal van uw pree afgetrokken. Een spons is nog niks. Maar als uw leer eens wegvliegt van de wind. Da's direkt driehonderd ballen.

PAUL : Ik zal attentie doen. En daarbij, da's toch geen ramp, driehonderd ballen.

MARCEL : Nee ? Dat wil zeggen dat ge hier een uur en een half staat te werken voor de hond zijn kloten.

PAUL : (Staat naar uitzicht te kijken.)

MARCEL : Begin maar ! Binnen een paar dagen zijt ge dat zicht zo moe gezien als koude pap.

PAUL : Ah ja, maar het is toch altijd anders ?

MARCEL : Hoe anders ?

PAUL : Dat verandert toch van building tot building ?

MARCEL : Ah, en gij denkt dat ge zo overal eens moogt gaan kuisen ?

PAUL : Moeten wij alleen maar deze building doen ?

MARCEL : Alleen maar ! Jongske toch. Tweeëntwintig verdiepingen, zeventien vensters per verdieping. Driehonderdvierenzeventig vensters. 't Is niet dat ik zo vlug kan rekenen, maar na zeven jaar is dat de enige vermenigvuldiging die mij bezig houdt.

PAUL : Zeven jaar dezelfde ruiten ?

MARCEL : Tegen als ge beneden zijt, zijn ze boven weer vuil.

PAUL : (verslagen)

MARCEL : Ze hebben u precies niet teveel verteld, toen dat ze u aangepakt hebben.

PAUL : Ik verstond het al niet goed waarom dat het zo rap ging om mij aan te pakken.

MARCEL : Begin maar, kom. Ze loeren van beneden met verrekijkers.

PAUL : Wie ?

MARCEL : De cheffen. (Beginnen beiden een raam te kuisen) Waar meer dan één Belg tesamen werkt, moet er een chef zijn, anders gaat het niet.

PAUL : Precies een filosoof, gij.

MARCEL : Ach jong, wat avans om uw kas op te vreten.

PAUL : Ge moet daar splinters van kakken ! (Beiden lachen) Paul !

MARCEL : Marcel. (Handen schudden. Ze werken verder)

MUZIEK

(Albert op en naar café.)

MARCEL : Voilà. Uw eerste dag zit er op. Hoe vindt ge het ?

PAUL : Niks speciaal. Maar werk is werk. (Steken hun spullen in rugzak)

MARCEL : Gaan we een pint drinken ?

PAUL : Ja, maar eentje dan. Ik heb niet veel tijd.

MARCEL : Ik ook niet. Kom.

(Klauteren de stelling af. Gaan naar voorscène links, waar een toog staat. Onder het stappen :)

MARCEL : Misschien dat Laurent en Oscar er zitten. Die zitten op die blok in de straat hierachter.

PAUL : Zijn wij de enige voor deze building ?

MARCEL : Ja.

PAUL : Da's spijtig. 't Is altijd plezanter van met meerdere te werken.

MARCEL : Ja, maar dat weten ze op de direktie ook. Ze zetten u altijd met zo weinig mogelijk. Anders wordt er teveel gezeverd. (komen voor café) Godverdomme, da's waar ook. 't Is haar sluitingsdag vandaag.

PAUL : (bekijkt café) Chez Suzy.

MARCEL : Jaja. Suzy mag er zijn. Blond, schoon benen. Alles d'er op en d'er aan. Full option ! We zullen morgen eens komen. Weet ge wat. We gaan bij Albert, da's hier wat verder links.

(Stappen een deel van de scène af. Paul houdt halt en kijkt face publiek in een étalage.)

PAUL : Waow, kijk eens, Thailand. Daar zou ik eens graag naartoe gaan.

MARCEL : Allee jong, wat een gedacht.

PAUL : Zie eens die prijzen voor het vliegtuig naar Bangkok. Da's toch goedkoop. Da's met dat de dollar naar beneden gegaan is.

MARCEL : Goedkoop. Begin maar ruitkens te kuisen, ge zult zien hoe goedkoop het is. Mijn vrouw zit tegenwoordig altijd over Venetië te zagen.

PAUL : Da's heel schoon.

MARCEL : Ja, maar zo een stad bezoeken, rondlopen, musea. Ik wil rusten tijdens een vakantie.

PAUL : Ge kunt een paar dagen naar Venetië gaan om te bezoeken en dan naar het strand. D'er zijn hele schone stranden daar kort bij.

MARCEL : Ja ?

PAUL : Ja. De Lido di Jesolo. Ik ben daar eens geweest. Schoon, maar het is nogal duur.

MARCEL : (al minder enthousiast) Ai.

PAUL : Ja, dat is daar zo een beetje de Côte d'Azur van Italië. Al de rijken komen daar.

MARCEL : Bah, da's al niks voor mij. Hier is het zie, die Maes.

(Gaan naar toog waar nu Albert achter staat) Dag Albert.

SCENE 3

ALBERT : Dag jongens... Ah, een nieuw gezicht ?

MARCEL : Ja. De nieuwe sturen ze altijd bij mij.

PAUL : Ah ja ?

MARCEL : Bah, ik weet het niet. Ik heb ik nog al eens een nieuwe gehad. Maar ik weet ook niet wie ze allemaal aannemen. Twee maeskes.
(ze drinken) En daarbij, dat gaat mij allemaal niet aan.

PAUL : Wat gaat u niet aan ?

MARCEL : Wie ze allemaal aannemen. Ik heb mijn werk en daarmee gedaan.

PAUL : Altijd al dit werk gedaan ?

MARCEL : Altijd ? Zie ik er dan zo oud uit ?

PAUL : Nee.

MARCEL : Daarbij, dit werk of een ander. Het is toch overal iets.

PAUL : Ge hebt dus nooit iets anders gezocht.

MARCEL : Gij zijt nen toffe. Waarom moet ik nu iets ander zoeken ? Ik heb dit werk toch ?

PAUL : Doet ge dit werk wel graag ?

MARCEL : Graag doen ? Wie doet er nu zijn werk graag ?

PAUL : Allé jong, ge gaat mij toch niet vertellen dat er geen werk is waar dat ge voor uw eigen iets aan hebt.

MARCEL : Waarom zijt gij dan komen ruiten kuisen ?

PAUL : Ge moet niet van onderwerp veranderen. We waren over u bezig.

MARCEL : (Kijkt hem langtijdig aan.) Waar moet gij u eigenlijk mee ?

PAUL : Ik bedoel daar niks slecht mee. - Tot morgen ?

MARCEL : Zijt ge al weg ?

PAUL : Ja. Dag hé ! (Gaat naar zijn kamer en begint daar wat op te ruimen)

ALBERT : Dat ziet er een speciale uit.

MARCEL : Die zal ni lang blijven. Dat heb ik zo al gezien. Weet alles veel beter en pakt iedereen voor stront.

ALBERT : Zeg, ik heb hier nog parfum. Ik wou er niet over beginnen met den andere erbij.

MARCEL : Weeral iets voor de vrouwen. Waarom hebt ge nooit eens iets voor de mannen?

ALBERT : Dit verkoopt nu eenmaal beter. Interesseert het u ?

MARCEL : Ja, maar iets kleintjes. Ze heeft al meer dan genoeg.

ALBERT : Hier. Cacharel. Vierhonderd ballen.

MARCEL : Ja, zeg.

ALBERT : Dat is halve prijs.

MARCEL : (betaalt en steekt het pak in zijn rugzak. Hij gaat naar huis)

MUZIEK

SCENE 4
=====

YVONNE : (Is bezig de tafel te zetten voor twee. In zijn kamer kleedt Paul zich om) Problemen gehad ?

MARCEL : Waarom ?

YVONNE : Omdat ge... Nee, laat maar.

MARCEL : (dreigend) Nee, nee, zeg het maar, vooruit !

YVONNE : Nee, 't is niks.

MARCEL : (gaat voor haar staan) Omdat ik later ben dan anders, hé !

YVONNE : Nee, nee.

MARCEL : Ge weet dat ik niet wil dat ge mij controleert. - Ik kom en ga wanneer da'k wil.

YVONNE : Jaja. Dat weet ik.

MARCEL : Waarom vraagt ge dat dan ?

YVONNE : ...euh... 't Was er uit voor da'k het wist.

MARCEL : Ge moet leren op uw woorden letten. Mensen die er altijd uitflappen wat dat ze peinzen, die krijgen veel slaag. (Yvonne antwoordt niet) Dat weet ge toch hé ? (Yvonne antwoordt nog niet. HOofd neergeslagen) Ge moet zo de onnozele trut niet uithangen ! Ge moogt Godverdomme heel kontent zijn dat ik niet gedronken heb ! Heel kontent ! - Antwoord dan !

YVONNE : Ja, ja.

MARCEL : Ja, dat zegt ge zomaar. Om iets te zeggen. Terwijl dat ge niet eens naar mij aan het luisteren zijt.

YVONNE : Toch wel.

MARCEL : Als ge soms denkt dat ik hier voor mijn plezier van mijn kloten aan het maken ben. Ik doe dat voor uw goed. Dat ge d'er iets van onthoudt.

YVONNE : Ja, ja.

MARCEL : Ge moet niet altijd "ja,ja" antwoorden. Laat dan tenminste zien dat ge er iets van geleerd hebt en dat ge het nooit meer zult zeggen.

YVONNE : Ik zal het nooit meer zeggen.

MARCEL : Bon, da's al beter.

YVONNE : Gaan we eten ?

MARCEL : Natuurlijk. Wortelen met saucissen ?

YVONNE : ...euh...

MARCEL : Nee ?

YVONNE : De wortelen waren te duur. Het zijn er uit een bokaal.

MARCEL : Dus toch wortelen ?

YVONNE : Ja - maar met erwten.